

Mé tělo, má duše a já

Pavel Bobek

Já bloudil ulicemi měst a nenašel nic oč stál
mé dlaně zšedly prachem cest jen má touha mě nutí jít dál

cesta má se v dálce ztrácí a bezcílnou se mi zdá
jen šlápot pár tou cestou kráčí jen mé tělo duše a já
každý z nás jinam míří každý svou cestu má
jen šlápot pár mou cestou zvíří jen mé tělo duše a já

možná však, že někde v dáli za obzorem se protíná
cestá má / cesta má / s něčí jinou / s něčí jinou / pak mé těl
o má duše a já
pochopí / pochopí /, že došli k cíli / že došli k cíli / ani s
mrt / ani smrt / pak není zlá
pak prach všech cest smyjem z dlaní mé tělo duše a já
mé tělo má duše a já